

5. mednarodna lošinjska alkohološka šola

Mali Lošinj, 11. – 13. 6. 2010

Tokrat smo se na pot proti Malemu Lošinju podali v nekoliko številčnejši zasedbi. Mnenja smo, da je pomembno, da se tovrstnih srečanj udeležujejo tudi člani kluba, smo ekipo okrepila z dvema članoma. Verjamemo, da bomo s takšno prakso nadaljevali tudi v prihodnje.

V petek se je začelo zares, po uvodnih pozdravih organizatorja, mag. Branka Laknerja in izrečeni dobrodošlici direktorice hotela, v katerem smo imeli predavanja in smo prenočevali, je sledilo prvo predavanje prim. Mariniča o družinski terapiji in pomenu vključenosti čim več članov družine v terapijo. Predavanja z razpravo so nato sledila do poznega popoldneva. Enako tudi v soboto. Vmes, v času kosila pa smo imeli nekoliko več časa in mnogi so ta, malo daljši, odmor med predavanji izkoristili za skok v morje, ki je že bilo primerno za kopanje.

Teme tokratne alkohološke šole so bile v večini posvečene odnosu med zdravljenim alkoholikom in njihovimi otroci. Ta obsežna tema je bila skozi dva dni predstavljena iz več zornih kotov, z vidika različnih strokovnjakov. Zanimivo je bilo na koncu potegniti črto in strniti zaključke vseh. Čeprav pa smo se posvečali tudi drugim temam. Kot npr. preventivnim aktivnostim, ki mlade usmerjajo k zabavi brez alkohola idr. Ob tej priložnosti nam je Matea, srednješolka, predstavila tudi svoje projekte, kot že prejšnje leto in nam predstavila kratek pregled aktivnosti od prejšnjega leta. Predstavila je tudi silno zanimiv test alkoholiziranosti, brez pravega »alkotesta«. Testirala je dr. D. Buljana, spec. psihiatrije in tudi on je bil vidno presenečen nad tehniko testiranja. Bilo je zanimivo, nasmejali smo se do solz. Skratka, bilo je tudi zabavno.

Pokazalo se je, da so takšna srečanja potrebna tako za strokovnjake kakor tudi za zdravljene alkoholike in njihove svojce, kar dokazuje tudi to, da je udeležba na predavanjih visoka, kljub temu, da vse prisotne vabi sonce in morje. .

Ob zaključku sobotnega programa so sledile delavnice. Za vse pridobivanje novih izkušenj in preizkušanje skupinskega dela. A smo se hitro znašli. Za »desert« pa smo bili strokovni sodelavci, vodje klubov, »obdarjeni« s supervizijo in hkrati nam je bila ponujena možnost se naučiti nekaj novega od kolegov s Hrvaške kakor tudi podeliti svoje izkušnje z njimi.

Ob zaključku smo ugotovili, da smo se »ukrcali« bolj ali manj na isto ladjo, da se pri svojem delu soočamo s podobnimi problemi in da vseh vsebin nismo izčrpali. Zato smo si ob zaključku zaželeli, da se srečamo čim prej. Če ne prej, pa naslednje leto ponovno na Malem Lošinju.

Nataša Sorko

Društvo Žarek upanja